

[Anne Grete Holmsgård]

vi i denne situation fik en udtalelse fra boligministeren, om det, der i lang tid har været et stridspunkt, nemlig lejerindflydelsen. Der er i boligudvalget blevet fremsat et ændringsforslag, der går på, at to tredjedele af boligtagerne osv. kan indføre en anden struktur.

Jeg ved ikke, om det ændringsforslag er det mest rimelige, eller om man kunne forestille sig et andet ændringsforslag, men jeg havde faktisk håbet på, at boligministeren var kommet med en udtalelse om, hvordan han stiller sig til et ændringsforslag i den retning – om end ikke nødvendigvis i den udformning.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg beklager, hvis mine sidste udtalelser har efterladt det indtryk, at jeg sagde: jeg har et flertal. Jeg sagde: lejerne har et flertal her i salen.

Det indgår i den almindelige demokratiske ideologi, at demokrati, det er ikke flertal med én stemme og så diktatur over for resten, det er, at der skal være en dialog. Jeg beklager, at jeg på grund af interessen for det, der skulle ske den 1. maj, ikke fik sagt klart til hr. Dræbye og til fru Anne Grete Holmsgård, at jeg mener, at beboerdemokratiet skal styrkes, men jeg mener også, at vi fra lovgivningsmagten skal hjælpe det på vej. Jeg er lidt bange for det, nogle har kaldt demokrati med et brækjern. Jeg ser gerne, at det kommer nedfra, men all right, der er en vekselvirkning. Jeg kan i hvert fald love, at jeg vil optage forhandlinger med både Boligselskabernes Landsforening og Lejernes Landsorganisation med henblik på at finde frem til lovgivningsinitiativer, så vi, når vi når frem til efteråret, hvor vi i øvrigt har lejeloven oppe til behandling, kan se på disse ting med henblik på at bevæge os klart i den retning, som ønskes af hr. Dræbye. Men jeg synes, man skal snakke med lejerorganisationerne og med boligselskaberne om det, inden vi i hast fremsætter lovforslag. Jeg er helt indstillet på at gå ad den vej, men som sagt efter en forberedende øvelse med de mennesker, som det vedrører.

Jeg vil også gerne besvare de andre tre spørgsmål, hr. Dræbye stillede. Han talte om at finde en anden måde, der kan holde lejerne skadesløse. Jeg har ikke bestrebt mig på andet. Det er det, jeg har gjort fra 1979–80

og så frem til nu. Derfor vil jeg altså meget nødtigt slippe den fugl, jeg måske har i hånden, hvis altså ...

Der er i virkeligheden to revisionsproblemer. Det ene revisionsproblem er, at der skal afgives en erklæring fra den af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede uafhængige revisor, som skal sige, om KAB er solvent eller ikke solvent. Det er den erklæring, der egentlig er vigtig i forhold til aktstykket, for den skal afgøre, om man er solvent eller ikke solvent. Den må komme, når den pågældende revisor forsvarligt kan aflevere den. Den har ikke noget med den 11. maj at gøre. Han skal gå det igennem, og det skal være forsvarligt. Den kan komme før, og den kan komme efter; det afhænger af, hvad den pågældende revisor finder forsvarligt.

Den anden revisorerklæring er den, der skal komme fra KABs nuværende revisor, hvor han skal svare på de spørgsmål, jeg har stillet ham, og så skal jeg rapportere tilbage til folketingets boligudvalg. Jeg kan i øvrigt love hr. Glensgård, at når det svar kommer, så må det give anledning til overvejelser om, hvorvidt det er reglerne, der har været overtrådt, eller det er reglerne, der er noget galt med. Det må give os anledning til at tage hele det problem op og sige: hvordan skal arbejdsgangen tilrettelægges, hvordan skal bogføringen tilrettelægges, er revisionsreglerne, som vi har, de rigtige, er kontrolsystemerne rigtige? Jeg kan love hr. Glensgård, at det er bestemt noget, vi vil se på, og vi vil rapportere til folketingets boligudvalg om det, så snart der overhovedet er en tilbagemelding fra revisoren.

Jeg vil sige til hr. Palle Simonsen og til hr. Fogh Rasmussen vedrørende tiden, at det, der hastede nu, var at få skabt den afklaring, jeg mener der er skabt i forhold til lejerne. Dernæst må aktstykket behandles på sædvanlig måde. Ikke sådan, at det skal trækkes ud i tid, men sådan, at det får den fuldt forsvarlige, normale behandling, som et aktstykke vil få i finansudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling